

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25691/2024
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Н. Милошевић, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje“ a.d.o. Београд, чији је пуномоћник Иван Љубисављевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1508/2024 од 04.06.2024. године, у седници одржаној дана 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1508/2024 од 04.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1508/2024 од 04.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 888/22 од 25.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да тужиљи, на име причињене финансијске штете, по основу полисе број ..., исплати износ од 421.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиле да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1508/2024 од 04.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиље којим од туженог као осигуравача по основу полисе осигурања одговорности број ..., потражује накнаду штете насталу услед пропуста и грешке у обављању адвокатске делатности од стране пуномоћника тужиље, у поступку оставине иза смрти дужника тужиље, који је поднео неблагоприятну пријаву да се заоставштина дужника тужиље одвоји од имовине наследника, због чега је правноснажним решењем јавног бележника од 11.10.2021. године одбачена пријава тужиље. Решењем јавног извршитеља поступак извршења услед смрти извршног дужника тужиље је прекинут и одређено да ће поступак извршења бити настављен на предлог овлашћених лица. По оцени нижестепених судова тужиља, на којој је био терет доказивања у смислу члана 7. и 231. ЗПП, није доказала да је претрпела материјалну штету у смислу одредбе члана 155. Закона о облигационим односима, нити је спречено увећање њене имовине, а тужиља као поверилац своје потраживање може остварити и у неком другом (извршном или парничном) поступку.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потреба за новим тумачењем права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем нижестепених судова и ревизијског суда у примени овог правног института због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужиље у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Тужиља уз ревизију није доставила другачије правноснажне или ревизијске одлуке које би указивале на другачији закључак.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.10.2022. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 421.500,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију је неоснован, с обзиром да наведени трошкови нису били потребни за одлучивање у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**